

mokratiet støttet tanken og været villig til at drøfte den konkrete udformning, og det er vi også denne gang, hvor Enhedslisten har taget forslaget op i en lidt anden skikkelse end de andre gange, men med det samme sigte.

Og det sigte, den målsætning, handler jo om, at det er vigtigt at få styrket børns læsning, styrket deres gode læsevaner. For det første fordi vi med stormskridt er på vej ind i informations-samfundet med alt det, som det vil medføre af elektronisk information. Selv om det for nogle børn nok vil være en oplevelse at blive et »future kid«, så er det for os andre væsentligt at fastholde bogen som det primære medie for børn.

For det andet er det af stor betydning for børnekulturen, at den bliver taget alvorligt af det omgivende samfund, og at den bliver et anerkendt forskningsfelt. Et center for børne- og ungdomslitteratur kan blive en drivkraft for udviklingen og give mere vitaminrig åndelig næring for de ikkevoksne læsere.

Men der skal også lige slås et par kendsgerninger fast. Socialdemokratiet ønsker ikke dette institut oprettet for forskernes, lærernes, bibliotekarernes eller pædagogernes skyld. Det skal ikke oprettes, for at vi kan få oprettet nogle flere professorater. Det skal ikke oprettes for at sikre nogle børneinteresserede humanister gode karrieremuligheder. Børnelitteraturcentret skal oprettes for børnenes skyld. Om det bliver en succes eller ej, vil afhænge af, om centret kan blive et omdrejningspunkt for børns interesse for læsning og for deres forbedrede oplevelser med læsning.

Hvis vi samtidig kan opnå, at svage læsere bliver til gode læsere, er meget også nået på det område. Man kan nemlig med rette frygte, at klassedelingen blandt børn i informationstidsalderen kan blive benhård, hvis ikke de får et rimeligt fundament at bygge videre på. Dette fundament hedder evnen til at opfatte og bruge skrevne meddelelser, altså læsning. Vi er enige i, at et sådant center naturligt – helt naturligt – kan indpasses og bør indpasses i den nuværende struktur på Danmarks Lærerhøjskole, og at det kan samarbejde med andre institutioner, der tillige beskæftiger sig med tilsvarende formål, som f.eks. biblioteksskoler, universiteter, seminarier osv.

Hvordan den konkrete opbygning skal være, vil vi gerne drøfte under det kommende udvalgsarbejde, men jeg vil godt tilslutte mig, hvad undervisningsministeren netop sagde og

anførte omkring finansieringen og det enkelte uddannelsessteds prioritering af opgaver. Det må ganske meget lægges ind i det system, som vi kender, og som er det nye, og det vil sige, at det er de enkelte institutioner, der skal finde ud af finansieringen og finde ud af samarbejdet og placeringen af de enkelte dele.

Hans Christian Schmidt (V):

Forslaget formål er at oprette et center for børnelitteratur ved Danmarks Lærerhøjskole, og vi har noteret os, at som begrundelse anføres det, at børn læser dårligere og i mindre omfang end tidligere.

For Venstre har det altid været vigtigt, at skoleelevers – børn og unge i det hele taget – kundskaber sættes i højsædet. Uddannelse er helt afgørende for børns og unges muligheder for at klare sig i et moderne samfund. Og efter Venstres opfattelse er de oplevelser, læsning af bøger kan medføre, selvfølgelig også af stor betydning. Derfor er det efter Venstres opfattelse ærgerligt, at forslaget i højere grad tilgodeser pædagoger, lærere, skolebibliotekarer, bibliotekarer osv. og deres behov end børns og unges behov.

Efter vores opfattelse har vi langt mere brug for initiativer, der styrker elevernes læsefærdigheder. Det drejer sig bl.a. om styrkelse af faget dansk, uddannelse af lærerne, så de får lettere ved at undervise i læsning og i udvælgelsen af de bedste systemer til styrkelse af elevernes læsefærdigheder. Styrkelse af bibliotekernes bogindkøb er et tredje eksempel.

Argumentet om, at da vi er et af de få lande, der ikke har et center, bør vi snarest have et, holder selvfølgelig ikke. Det er en dårlig begrundelse. Og selve organisationen af et sådant center er heller ikke tiltalende: bestyrelse og repræsentantskab virker som et tungt system. Det burde ikke være nødvendigt at oprette sådan et organisationsapparat. Det fjerner simpelt hen opmærksomheden fra det virkelige problem, børns læsefærdigheder.

Forslaget opererer endvidere med ansættelse af 3-4 forskere og bibliotekarer og administrativ hjælp, alt sammen til en udgift på ca. 1½-2 mio. kr. Midlerne vil altså blive brugt til alt andet end en styrkelse af børns læsefærdigheder.

Det er en forkert udvikling, men det er desværre en udvikling, vi for tiden ser i mange andre forslag. Lønninger og administrationsomkostninger i de centrale led stiger i modsætning til de midler, der er til rådighed ude i de decentrale led til de oprindelige formål.